

מסורת הש"ס

16 (תקנ"ט טה"א) (ב) ומוסיף
פיה העי"ן (ג) (כ"ב טה"א)
17 (ע"י כ"ב) (ד) ע"י ע"ל:
ימותו מו" (ו) (תוספתא
פיה העי"ן) (ז) (תוספתא
לחץ דברי ר"מ) (ח) (ע"י ע"ל)
18 (ל"ג לטפ"ר)
19 (מסכתין מ"ט) (ט) (והרי"ף)
20 (ג' טפ"א): להוילא כמתי
היה (פ) (תולין ג' א) (ג' ב'
מרה"ש)
21 (מסכתין ט"ו, ט"ז) (ט) (תולין
(פ) (מסכתין ט"ו, ט"ז)
22 (פ) (וכ"פ הערין נכ"ס
כ"כ ה"א בןן טלפ"ט פתי
תקף לפרוטי שלח"ט נס
כערך התק סב"כ פ"י ז"ה
כס"י ופ"ס נוסף על מורה
כ"ה כתיבה ותקומה ודביע
נב"ש פ"ט מ"ט התי"א

הגרות הב"ח

16 (תקנ"ט טה"א) (ב) ומוסיף
פיה העי"ן (ג) (כ"ב טה"א)
17 (ע"י כ"ב) (ד) ע"י ע"ל:
ימותו מו" (ו) (תוספתא
פיה העי"ן) (ז) (תוספתא
לחץ דברי ר"מ) (ח) (ע"י ע"ל)
18 (ל"ג לטפ"ר)
19 (מסכתין מ"ט) (ט) (והרי"ף)
20 (ג' טפ"א): להוילא כמתי
היה (פ) (תולין ג' א) (ג' ב'
מרה"ש)
21 (מסכתין ט"ו, ט"ז) (ט) (תולין
(פ) (מסכתין ט"ו, ט"ז)
22 (פ) (וכ"פ הערין נכ"ס
כ"כ ה"א בןן טלפ"ט פתי
תקף לפרוטי שלח"ט נס
כערך התק סב"כ פ"י ז"ה
כס"י ופ"ס נוסף על מורה
כ"ה כתיבה ותקומה ודביע
נב"ש פ"ט מ"ט התי"א

מוסף רש"י

בן נח נהרג על פחות
משה פרוטה. בן נח
שגג בשרא פחות משה
פרוטה. אפי"ן דבי ישראל
לאו מחמת הוא דמטי
עליה, בני טורב טכנים
מתנה לאו הן נח נטויה
על הגל כשהדקין (מ"ו)
ואמריה פלגין ו' הא
מתנה אפי"ן דבי ישראל
(נ"ו) ט"א ורבי"ן יבמות
ד"ה

הדר פרק ששי עירובין

סב

עין מושפא
גר מצוה

א [מ"י פ"ג מ"ה] עירובין
ה' ב' טושי"פ א"ח סי'
כ"ג כ"ד ס' פ"ג:
ב מ"י ס' מ"ה:
עירובין ס' ב' י'
טושי"פ א"ח סי' שפי'
פ"ג:
ג מ"י ס' ס' הלכה י'
טושי"פ ש' ס' פ"ד:
ד מ"י ס' טושי"פ ס'
פ"ה:
ה [מ"י פ"ט מ"ה] מל"ט
הלכה ט':

גמ' לא שנה חד. ישראל יחיד דר עמו: שמה דירה. ויש לו
רשות כחצר ומתא. ישראל לאמר המולא לאמר מצינו שהוא מיוחד לו
מולא מרשות לרשות ורובן גורו שלא להוילא מרשות לרשות בלא
עירוב דלמא אחי לאפוקי מר"ה"י לכה"י: הכי הוא כדיר של כהמה.

ואין לו כה לאקור ור"מ קאמר לה
לקמן בכרימ"א כשנעמין ורמין
מתני עלה ומוקמינן דלמיה וישראל
אפי"ן ע"י לימיה אוסר אלמלא דירת עכו"ם
לאו שמה דירה: אללא דר'ע לאו שמה
דירה. אללא משום גורה שמה ילמוד
וישראל מנעשו של עכו"ם הטריחהו
והפסידוהו חממיס לישאל דרע עמו
כדי שיקשה בעיניו לימן שער ככל
שנה ושנה ואלא משום וכשהוא גורה
פליגי ר"מ ור"א בן יעקב אי גרין
ליה על ישראל יחיד הדר על העכו"ם
או לא: ר"א סבר כיון דעכו"ם
תשוד על שפיכות דמיס. לא שפית
יחיד דיירי כהדיה ומילמא דלא
שיכח לא גורו כה רבנן ור"מ סבר
יחיד נמי וימנן דליירי חממיס אמור
רבנן אין עירוב מועיל כו': ועכו"ם לא
מוגר. לא היא דויה לשכורט ואלא
ישראל זה משום: מאי עממא. לא
מוגר נמי ועכו"ם: ברי"א חמקה שיתיה
ישראל עמו למלאות כל המצוי כלים
אם ירעה: בן נח נהרג. על הגול
היה מו' מלות כדאמר בדר' מיתות
בנשדירין (מ"ו) ואמר' אברהם שלחן
כיון מיתמן ואשמועינן ר' יוחנן
דעכו"ם לא מחיל חסילי אפחות משה
פרוטה היה גול לדירה: לא נימן
לפשוטן. רבני ישראל חביב' והשיב
את הגולה אלב בעכו"ם לא כתיב השנה
הלך כיון שעבר נהרג ואינו משלס:
כמוסרקי ואבורגני. למלאות החצר
כפסקין וקחדראות אפי"ן ירעה:
חזירו על עכו"ם. עמ"ג סתמא חזירות
פחות משה פרוטה ור"מ סבר
בר אבא אמר רבי יוחנן ב"ן נח נהרג על
פחות משה פרוטה ולא ניתן להשבון אלא
בריאה כמוהרקי ואבורגני רעועה בלא
מוהרקי ואבורגני הניחא למ"ד שכירות בריאה
בעינן אלא למ"ד שכירות רעועה בעינן מאי
איכא למימר אפי"ן הכי השיש עכו"ם לכשיש
ולא מוגר גופא חזירו של עובד כוכבים הרי
הוא כדיר של בהמה ומוותר להכניס ולהוציא
מן חצר לבתים ומן בתים לחצר ואם יש
שם ישראל אחד אוסר ויכרי רבי מאיר רבי
אליעזר בן יעקב אמר לעולם אינו אוסר
עד שיהו שני ישראלים אוסרים זה על זה

לאכול משמיטתו אלף ודאי ר"ג דיבנה הוא ותחלה גור על שמיטה
לאורימ"א וצנח סתק עי"ס דרבנן ואע"ג דר"ג קודם דר' מאיר הוא
מלי אומו גב"מ מאוס דפשיטו לן גב"ל דומא דחייס ר"מ למויעוס
ולמפריס נב"מ דגרסי הכא רש"ב"ג הא שמעינן ליה כפ"ק דחולין (דף ד.)
דס"ל כותים גיורי חמת הן גבי מלת
כומי מותרת דקמי רש"ב"ג אומר כל
מזיה שהחזיקו קמי כותים יותר
מדקדקין כה מישראל ועוד דאס בן
מה מדשו ר' אמי ור' אסי סבמה
שעשאוט עכו"ם נגמוריס דבעל רשות
וליתן רשות והלל כן היו מעולס
לכ"ע דליכא למימר דמעיקרא גור
ולא קבלו מינייהו דלענין שמיטה ויין
נשך הוא דקאמר ה"ס גזור ולא
קבלו מינייהו ונראה לר"י דנין לזוקי
וזין כומי כה לגיריה אפי"ן כעכו"ם ומה
אלא הוסיף כומי כחסורי מסתרא
בגמ' ר"ג אומר לזוקיס וכומיס אינסי
כעכו"ם היינו משום שלא כל המתקן
אלא לתקן שלא יקשה לזוקי מאן
דכ"כ רש"ב"ג הייז פסקינן בגמרא
עלמנו לא הוסיב דכדרי כשחלק על
תנא קמא אללא לזוקי לבדו לפי שלא
הביא ראייה אללא מזדוקי וא"ת אי
גרס רש"ב"ג הייז פסקינן בגמרא
כ"ר"א בן יעקב ור' יוחנן נמי דקאמר
הגו כ"ר"א בן יעקב סוה"א ר' יוחנן
נמי אמר הלכה כרש"ב"ג כשנעמני
וי"ל דלא פסקין בגמרא כ"ר"א בן
יעקב אללא על עיקר דכדרי דלא
אסר נחד ישראל עד שיהו שנים
אלב כהה דסבר ליה כמ"ק דכותים
כעכו"ם לא פסקין כותים ואפשר
דכהה הלכה כרש"ב"ג דלחינן כעכו"ם
ועוד דהאידנא לא נפקא לן מידי
לענין כותים לנפיק (ס' כשעשאוט
עכו"ם נגמוריס:

חזירו של עכו"ם הרי הוא כדיר
ש"כ בהמה. ואם יש
נמים הרבה של עכו"ם פתוחין כחצר
מותר לישאל להכניס ולהוציא לנסי
מתניה שאין לישאל דר ע"ס:
ועכו"ם לא מוגר. וא"ת ומעיקרא
דס"ד לטעמא משום דלירת
עכו"ם שמה דירה מ"ט לעירוב ואלא
מהו ושכירות מהו וי"ל לעירוב
ויטוול דנין הוא דלא מהני שאין
העכו"ם מכיר בהן אללא יודע הוא
שישראל קונה רשותו בשכירות אללא
השמה לזקינא שאוה כדיר של
בהמה ומן הדין לא צ"ע מידי לר"ך
הוא לפרש מ"ט תקינו רבנן שכירות
טפי מעירוב ויטוול:

בן נח נהרג על פחות משה פרוטה ואינו נשחט ונותרו
בנוהרע דגבי ישראל כתיב והשיב את הגולה אשר גול אלל
כעובד טוכנים לא כתיב הלכך כיון שעבר נהרג ואין משלס משמע מתוך
פירושו דלפילו בגול מעכו"ם חזירו לא מיתחב כהשנה ולא יתכן
דבעי למידק דמשיכה עכו"ם קונה דאי אינה קונה אמתי נהרג אללא כהה
קונה רשות על ישראל כיון דהוי ממון חשוב אללא פחות משה
כשמה פחות משה פרוטה. ואלא יתכן
להישבון. פ"י בן נח נהרג
על הגול שאוהרותו זו היא
מתנתו. ואם יגול בן נח
פחות משה פרוטה נתגז
עליה. וישראל אין חייבין
אלא כפשוטה ימצלה
לפיכך לא ניתן להשבון.
ההרתחה התייהו הדיכ
את הגולה אשר גול, ואם
(וואין) גולה (אלא) אין
השבנה. יפתח חצרו של בן
הרי הוא כדיר של בהמה,
מותר להכניס ממוכה
לבתים ומן הבתים לתוכה,
ואם יש שם ישראל
אחד, דבר ר' מאיר.

רב ניסים גאון

בן נח נהרג על פחות
משה פרוטה. בן נח
שגג בשרא פחות משה
פרוטה. אפי"ן דבי ישראל
לאו מחמת הוא דמטי
עליה, בני טורב טכנים
מתנה לאו הן נח נטויה
על הגל כשהדקין (מ"ו)
ואמריה פלגין ו' הא
מתנה אפי"ן דבי ישראל
(נ"ו) ט"א ורבי"ן יבמות
ד"ה

רבני הגמאל

טובא דשמיטתא דירת גוי
לא שפח דירה, ובגזירה
שפא ילמד משמיטת
פליגי, ר' אליעזר בן
יעקב סבר (בגין) [כיוון]
דחזרי אשמיטת דמיס,
תרי דשכיחי דריירי בהרי
גוי גזרו כהו רבנן איסור
עד (שיעבדו) (שישכרן).
חד ישראל בהרי גוי דלא
שכיחי דריירי, א"י מיקרי
דריירי לא גזרו ביה רבנן,
ומאי דפניו דחד
נמי דירה, ואמור רבנן
אין עירוב ולא ביוטול
רשות כפוליה בהרי גוי עד
שישכרי, וגוי אינו משכיר
(מ"א) ל' ישראל, ואע"ג דלא
בעינן שכירה בריאה
כמו חריקין ואבורגני
כיון כיונין, אלא אפי"
שכירה רעועה דיי
לן, אפילו הכי גוי
לא משכיר (מ"א) ל' ישראל
דחייש לכשפסי. ודבולי
עלמא שכירות כפחות
משה פרוטה מן הגוי
היא שכירות, וקיי"מ לן
בן נח נהרג על פחות
משה פרוטה. ואלא יתכן
להישבון. פ"י בן נח נהרג
על הגול שאוהרותו זו היא
מתנתו. ואם יגול בן נח
פחות משה פרוטה נתגז
עליה. וישראל אין חייבין
אלא כפשוטה ימצלה
לפיכך לא ניתן להשבון.
ההרתחה התייהו הדיכ
את הגולה אשר גול, ואם
(וואין) גולה (אלא) אין
השבנה. יפתח חצרו של בן
הרי הוא כדיר של בהמה,
מותר להכניס ממוכה
לבתים ומן הבתים לתוכה,
ואם יש שם ישראל
אחד, דבר ר' מאיר.